

Op Weg

*Advent
Kerst
2025*

*Uitgave van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar
Jaargang 56 nummer 5*

**Kerst
Bron van zachte kracht**

Inhoud

Jaargang 56, nummer 5

Diensten	Pagina 2
Brief aan het Kerstkind	Pagina 3
Brieven aan de toekomst; Kerstversiering; Bloemen en collecten; Vredesboom	Pagina 4
Aan wie dit leest	Pagina 5
In memoriam Dick den Hartog	Pagina 6
Krachtenveld; In memoriam Marjan Smit-Vollaard	Pagina 7
Kersttoespraak uit de vijftiger jaren; Activiteiten	Pagina 8
Dank; De weg; Hoop	Pagina 9
Terugblik Gemeentemiddag; Bron van zachte krachten; Muzikale lezing	Pagina 10
Gemeentevergadering; Kerst-Hij-Jezus	Pagina 11
Colofon	Pagina 12

De diensten in november, december 2025 en januari, februari 2026 in de Doopsgezinde Kerk aan de Koningsweg 12 te Alkmaar.

Collectedoelen:

23 november 2025, 10.00 uur, (Luisterdienst)

Ds. Louise Pondman – de Wilde

Projecten Gemeenteonderstuning ADS

NL19ABNA0243493886

30 november 2025, 10.00 uur, (Luisterdienst)

Ds. Louise Pondman – de Wilde

Projecten Gemeenteonderstuning ADS

NL19ABNA0243493886

7 december 2025, 10.00 uur, (Beeld- en Luisterdienst)

Zr. Hilda Wouwenaar

Eirene Nederland

NL77TRIO0320838374

14 december 2025, 10.00 uur, (Luisterdienst)

Ds. Louise Pondman – de Wilde

Eirene Nederland

NL77TRIO0320838374

21 december 2025, 10.00 uur, Zangdienst (Luisterdienst)

Ds. Jacqueline Roelofs en Edith de Vries - Goezinne

Leger des Heils

NL06RABO0132577704

25 december 2025, 10.00 uur, (Beeld- en Luisterdienst)

Ds. Louise Pondman – de Wilde

Leger des Heils

NL06RABO0132577704

28 december 2025, Geen Dienst

4 januari 2026, 10.00 uur, (Beeld- en Luisterdienst)

Ds. Louise Pondman – de Wilde

Nederlands Bijbelgenootschap

74SNSB0266380808

11 januari 2026, 10.00 uur, (Luisterdienst)

Ds. Jolan Gaaikema

Nederlands Bijbelgenootschap

74SNSB0266380808

18 januari 2026, 10.00 uur, (Beeld- en Luisterdienst)

Br. B. Middelkoop

Doopsgezinde Geloofsopbouw

NL19ABNA0243493886

25 januari 2026, 10.00 uur

Wereldbroederschapdag in Dopersduin, Schoorl

Doopsgezinde Geloofsopbouw

NL19ABNA0243493886

1 februari 2026, Geen Dienst

8 februari 2026, 10.00 uur, (Luisterdienst)

Br. IJke Aalders

15 februari 2026, 10.00 uur, (Beeld- en Luisterdienst)

Ds. Margarithe Veen

Paaspakketenactie ARK

NL77INGB0002685243 o.v.v. Paaspakketten

22 februari 2026, 10.00 uur, (Beeld- en Luisterdienst)

Ds. Louise Pondman – de Wilde

Paaspakketenactie ARK

NL77INGB0002685243 o.v.v. Paaspakketten

1 maart 2026, Geen Dienst

Brief aan het Kerstkind

Heiloo, Kerst 2025

Lieve Jezus,

Het schrijven van deze brief begon met een dilemma: welke aanhef gebruik ik? Geachte Heer Jezus, dat klinkt zo formeel en afstandelijk. Daarvoor voelt de relatie met u als onze leermeester te vertrouwd. Moest het dan beste Jezus worden, zoals je gebruikt bij een goede kennis? Of lieve Jezus, wat je gebruikt als je een dierbare schrijft? Wat zet je boven een brief aan iemand die je nog nooit in levende lijve hebt ontmoet en die toch al je hele leven met je mee gaat en veel van je doen en laten heeft beïnvloed en zo een stukje van jezelf is geworden?

Om dat laatste koos ik toch maar voor lieve Jezus, ook al klinkt dat misschien wat te amicaal.

Waarom ik u schrijf is omdat ik af en toe zo moedeloos word van wat er in de wereld om ons heen gebeurt. Toen u geboren werd zongen er engelen over 'Eer aan God in de hoogste hemel en vrede op aarde voor de mensen die Hij liefheeft.' Die eer aan God, die klinkt vandaag de dag in ons land nog maar af en toe en dan nog alleen zachtjes, achter gesloten deuren. In de openbare ruimte vindt men het tegenwoordig al snel ongepast om te laten blijken dat je ergens in gelooft dat jezelf overstijgt.

Vrede op aarde, dat lijkt nog steeds zo ver weg. Toch willen we dat visioen van vrede voor heel de wereld niet loslaten. Elk jaar weer steken we kaarsen aan, als symbool van Gods Licht voor onze wereld. Elk jaar heten we u met Kerst weer zingend welkom en zingen we samen over vrede op aarde. We roepen elkaar weer op om in gedachte mee te gaan naar Bethlehem om ons te verwonderen over de kracht en de vreugde die uitging van u als klein en kwetsbaar pasgeboren kindje waar geen andere plaats voor was dan een voederbak in een stal. Ja, bij al die romantiek durven we er weer even in te geloven: vrede op aarde. Daarna dringt de werkelijkheid weer tot ons door: er worden nog steeds dagelijks kinderen geboren waar geen plaats voor is, zelfs geen voederbak in een warme stal. Soms moeten ze al blij zijn als ze wat beschutting kunnen vinden onder een stuk plastic. Er zijn nog steeds mensen op de vlucht, zoals u al snel na uw geboorte met uw ouders moest doen, omdat koning Herodes zelfs bij het idee van de geboorte van een koning die hem ooit van de troon zou kunnen stoten al in paniek raakte en daarom maar alle baby's uit de regio liet vermoorden. Genocide zouden wij dat vandaag noemen. Elke dag sterven er nog mensen omdat anderen macht en land willen bezitten dat hen niet toekomt.

We blijven elkaar vertellen wat u uw leerlingen leerde en u via hen aan ons doorgaf. Verhalen over je vijand liefhebben, niet oordelen over anderen, de minste durven te zijn en als het nodig is de andere wang toekeren aan wie je letterlijk of figuurlijk in het gezicht slaat. We hoorden ook over omzien naar de minsten, de weduwe en de wees, de vluchteling en de vreemdeling. We weten dat we moeten zorgen voor hen die niet voor zichzelf kunnen zorgen, maar waarom gebeurt dat dan zo weinig?

Ja, rond de Kerst zijn we allemaal gulle gevers, maar daarna?

We zagen uw zachte kracht en we zouden dat zo graag na willen leven, maar de realiteit is zo weerbarstig. Wanneer je niet terugslaat zien ze je als een gewillig slachtoffer. Volgens mij weet u daar ook alles van. Ja, ook dat verhaal vertellen we nog steeds aan elkaar door, dat u zich als een lam naar de slachtbank liet voeren en stierf aan het kruis. We houden elkaar voor dat het niet bij de duisternis van Goede Vrijdag bleef, maar dat het ook Pasen werd en uw graf leeg bleek te zijn. De goede boodschap die u voor de wereld had was niet te begraven achter een zware steen. Daar houden wij ons aan vast: Er was een nieuw begin en toen was het aan uw leerlingen om die boodschap verder te verspreiden en nu is het aan ons. Dat weten we, maar we vinden het zo moeilijk. Onze stemmen klinken te zacht en de wereld om ons heen is niet bereidt om te luisteren. Het verhaal over een pasgeboren kindje in een stal, dat gaat er nog wel in, net als het kerstdiner en de vrije dagen.

Maar Pasen, hoe leggen we dat uit? Hoe vertellen we dat het meer is dan een familiebrunch en chocolade eieren? O, hadden we maar iets van uw verbale talent en van de zachte kracht die er van u uitging. We bidden tot uw en onze Vader, dat Hij ons het vuur van zijn Geest stuurt, zodat wij kracht krijgen om liefde te stellen tegenover haat, dat wij zachtheid durven te stellen tegenover geweld en dat wij de moed hebben om hoop te blijven houden waar wanhoop op de loer ligt. Zend ons wat geloof, hoop en liefde.

Mag ik tenslotte nog één brutale vraag stellen? Wanneer komt u terug, zoals u beloofd heeft? Want ik denk dat het ons zonder uw hulp niet gaat lukken om van deze wereld een Rijk van Gerechtigheid en Vrede te maken. We willen de wereld zo graag een beetje mooier doorgeven aan volgende generaties dan we hem zelf hebben gekregen. We weten alleen niet goed hoe.

*Vrede en alle goeds,
Louise Pondman*

Brieven aan de toekomst – vervolg

In de nieuwsbrief van oktober kon u een verslag lezen over onze gesprekken op de startzondag. Brieven schrijven, doen we dat nog wel eens? Niet zo vaak meer, constateerden wij, maar rond de feestdagen schrijven en ontvangen we wel kaartjes en soms ook brieven met een persoonlijke boodschap en groet. Brieven rond de jaarwisseling zijn mooie momenten om met onze dierbaren te delen hoe we terugkijken op het afgelopen jaar en wat we hopen of verlangen voor het komende jaar. In de liturgiecommissie dachten wij dat onze jaarlijkse Nieuwjaarsgroet een mooi moment is om aan te sluiten bij deze traditie. We willen 4 januari na een korte dienst, die gestreamd wordt, samen verder praten over ons jaarthema: brieven aan de toekomst. Deze keer willen we de focus meer leggen op onze gemeente en ons persoonlijke geloofsleven en wat we daarvan aan volgende generaties door zouden willen geven. Misschien is het goed om thuis vast na te denken over de volgende vragen:

- Waar geloof jij in?
- Hoe geef jij zin en betekenis aan je leven?
- Welke rol speelt de Doopsgezinde Gemeente daarin voor jou?
- Wat zou je van je antwoorden op bovenstaande vragen willen doorgeven aan volgende generaties omdat je denkt dat het ook voor hen belangrijk is?

*Namens de liturgiecommissie,
Louise Pondman*

Kerstversiering

Vrijwilligers gevraagd voor het versieren van de Mennozaal om alles in kerstsferen te brengen. Op dinsdag 9 december vanaf 10 uur tot het klaar is in de middag.

Opgeven mag bij Esther in 't Veld maar hoeft niet persé, alle handjes zijn welkom.

Bloemen en collecten

Datum	Naam	eigen	extra
05-10	Br. H. Smit	20,00	43.50
19-10	Zr. I. van de Pavert	32,20	45,20
26-10	Zr. T. Visser	-	-
02-11	Br. B. Siebeling	69,55	62.15
09-11	Fam. J. Bakker	67,75	68,11

‘Vredesboom’

Na de dienst van 21 september, de eerste zondag in de vredesweek, vouwden we vredesduifjes en schreven we vredeswensen op kaartjes. Met die duifjes en kaartjes veranderde we een paar dode takken in een vredesboom, die tijdens de vredesweek in de kerkzaal stond en daarna nog een tijdje in de Mennozaal. Het was hard werken voor ons allemaal, maar dat paste wel bij het thema van deze vredesweek: Nietsdoen is geen optie.

Wat er zoal op de kaartjes werd geschreven:

- Vrede voor iedereen
- Vrede is luisteren naar elkaar
- Vrede is omzien naar elkaar
- Vrede wens ik jou toe
- Vrede = zoeken naar verbinding en niet vasthouden aan het eigen gelijk
- Dat alle kinderen in vrede mogen opgroeien
- Stilte verbindt
- Er is geen weg naar vrede, vrede is de weg
- Doen op weg naar vrede gaan
- Vrede is respect voor anderen
- Delen en helen. Doen!!!
- Vrede zij met u

Louise Pondman

Aan wie dit leest

Ik vind het soms moeilijk om te kiezen. Het thema voor het kerstnummer: bron van zachte kracht, vind ik mooi. Maar ook een brief aan toekomstige generaties schrijven inspireert mij. Daarnaast ligt het thema van de dienst die ik op 2 november verzorgde 'Zelf Bewust Zijn' nog vers in het geheugen en alle drie hebben onderling raakvlakken. Ik laat mij maar leiden door de inspiratie die ik ontvang en merk dan vanzelf welke richting het op gaat.

In mijn overdenking ging ik uit van drie teksten. Allereerst las ik de metafoor van Gurdjieff, die de reis met de koets gebruikt om meer inzicht te geven in de menselijke natuur en zijn dagelijks bestaan.

In Gurdjieff's visie wordt de mens vergeleken met een koets. Die koets is het lichaam, ons fysieke voertuig, dat ons door het leven draagt. Net zoals een koets goed onderhouden moet worden om soepel te kunnen rijden, zo vraagt ons lichaam ook zorg en aandacht om gezond en functioneel te blijven.

De paarden zijn onze gevoelens en verlangens. Onze drijfveren die ons in beweging zetten. De paarden kunnen de koets snel vooruit trekken, maar als ze onrustig- of ongeleid zijn, kunnen ze chaos veroorzaken en van de weg raken. De koetsier symboliseert ons intellect, de denkende en beslissende kracht. Het is de taak van de koetsier om de paarden te leiden en te kalmeren, gebruikmakend van kennis en rede.

De passagier is de waarnemer, ons innerlijke Zelf, de essentie van wie we werkelijk zijn. Hij observeert de rit en is de zachte stem die instructies en richting doorgeeft aan de koetsier. Zonder contact met zijn passagier waant de koetsier zich koning in eigen koninkrijk. De bok is zijn troon en zijn bijnaam is Ego.

De tweede tekst las ik uit Mattheüs 14: 22-33. De storm op het meer en Jezus die over het water naar de leerlingen toe loopt. Zij zijn bang dat hij een geest is. Jezus stelt hen gerust. Waarop Petrus zegt: Heer, als u het bent zeg mij dan dat ik over het water naar u toe moet komen. Jezus zegt: "Kom" en Petrus loopt over het water naar hem toe, maar wordt dan bang en zinkt weg, waarop Jezus hem de hand reikt om hem te redden. Dan vraagt Jezus: kleingelovige, waarom begon je te twijfelen?

De derde tekst las ik uit het thomas Evangelie logion 108: Jezus zei: wie uit mijn mond drinkt zal worden als ik en ik als hij; en wat verborgen was zal hem geopenbaard worden.

De rode draad van de overdenking was de vraag: is er geloof en vertrouwen in de Godsvonk die je in wezen bent. Er is op zeker moment een schijnbare scheiding ontstaan tussen wat je in wezen bent en wie je denkt dat je bent. Ooit kreeg de Zoon van God een idee dat hij los van zijn Vader zou kunnen staan. In plaats van erom te glimlachen, omdat hij zich niet in werkelijkheid los kon maken maar alleen doen alsof, ging hij erin mee. En het idee vond een voedingsbodem en wortelde zich in zijn denken. Het 'doen alsof' werd voor hem werkelijkheid.

Vanaf dat moment ontrolde zich een op zichzelf staande wereld binnen de dualiteit dat in stand gehouden werd en wordt door het oordelen. Oordelen is denken afgescheiden te zijn. Daarom is het denken niet instaat de afscheiding op te heffen.

Het is als een druppel blauwe inkt in een glas helder water. Eerst is de druppel zichtbaar als een blauw wolkje vloeistof, maar al snel wordt het in het water opgenomen en zo vermengt onzichtbaar. Is een gedachte eenmaal geboren dan kan hij wel terzijde gelegd worden maar niet verdwijnen. Denk maar aan een gedachte van angst, jaloezie, twijfel of argwaan. Zolang ze niet daadwerkelijk ontkracht zijn, blijven ze latent aanwezig.

Het idee van afscheiding heeft, naar mijn idee, de verhalen in de bijbel gekleurd. Daar komt nog bij, zoals de geschiedenis ons leert, dat de uitleg van Bijbelteksten en begrippen tot geloofsstrijd heeft geleid met scheuringen in geloofsgemeenschappen en vervolgingen tot gevolg. Zo lijkt het erop, dat de mensheid niet werkelijk vooruitgang boekt en de geschiedenis zich keer op keer herhaalt. Om moedeloos van te worden!

Ik geloof dat Jezus dit niet voor ogen heeft gehad met datgene wat hij met woord en daad ons wilde leren. In hem is de schijnbare scheiding herstelt en hij heeft daarvan willen getuigen. Hij heeft het oorspronkelijke idee van de afscheiding ontkracht, omdat die afscheiding in wezen onmogelijk is. Ons denken kan dat niet bevatten, maar ons hart wel. Alleen laten we, zeker in deze tijd, ons primair door het denken leiden. Gedachten gaan over het verleden of projecteren naar de toekomst. Ervaren van het NU gaat om het denken heen. Je kunt aan die ervaring woorden geven, maar kan er alleen naar verwijzen. Het is die ervaring niet.

Jezus zegt in het Thomas Evangelie: Wie uit mijn mond drinkt zal worden als ik en ik als hij; en wat verborgen was zal hem geopenbaard worden. Dit is zo'n hoopvolle uitspraak en brengt Jezus zo dichtbij, als mens onder de mensen. De eenheid met God de Vader, de bron of oorsprong, brengt hij binnen handbereik en zal ons verlossen van het waanidee van de afscheiding. In die eenheid is er geen plaats voor angst. Petrus kan dan zonder angst 'op het water' lopen. Het leven boezemt hem geen angst meer in. De koetsier zal dan met de 'passagier' in een zuivere verbinding staan, een eenheid zijn, zodat er in wezen sprake is van één Wil. Het Uw wil geschiedde.

Een Cursus in Wonderen heeft tot doel de afscheidingsgedachte langzaam maar zeker te ontkrachten. Dit is soms een moeizaam proces want het Ego laat zich niet graag overtuigen. Toch ontwikkelt zich een ervaren van het hart dat kan groeien. Het is een drinken met kleine slokjes, maar heeft evenals de druppel inkt onzichtbaar effect.

Waar de Cursus in Wonderen probeert in woorden met het verstand de visie van Christus te verduidelijken, zo is de Cursus van liefde erop gericht de ervaring en daaropvolgend de kennis van het hart wakker te maken. Mens herinner je!

Dit zijn twee bronnen die ons ter beschikking staan. Ieder mens is vrij om daarin zijn 'eigen' weg te volgen. Eigen tussen aanhalingstekens want ik geloof dat we allemaal geleid worden door de hand die ons nooit loslaat- de passagier, die met ons meereist. Die blijvend met zachte kracht je zal aansporen om naar Huis te gaan. Thuis in de Eenheid van de Bron, waar je in wezen nooit bent weggegaan, maar wel de ervaring heeft kunnen geven van Thuiskomen. Dat de geboorte van het Christuskind dat steeds weer in ons mag wakker roepen.

Tot slot kom ik terug bij mijn keuze vraag. Welk thema heb ik uiteindelijk gevolgd? Ik denk alle drie. Het zijn de raakvlakken die de drie verbinden. En als titel kies ik de aanhef van een brief: Aan wie dit leest.

Joke Bakker

In memoriam Dick den Hartog

Op 16 september 2025 overleed br. Dirk Teunis (Dick) den Hartog. Dick werd op 29 juni 1942 in Waalwijk geboren. Dicks ouders waren Remonstrants, maar na hun verhuizing naar Zaandam zijn ze lid geworden van de Doopsgezinde kerk.

Toen Dick na zijn middelbare school niet wist wat hij worden wilde kreeg hij van iemand de suggestie om bij de overheid te gaan werken. Zo begon zijn loopbaan als ambtenaar. Later werd hij wethouder en gemeentesecretaris in Egmond en uiteindelijk burgemeester van de gemeente Zeevang, waar hij ook de portefeuille ruimtelijke ordening beheerde. De rol van burgemeester was hem op het lijf geschreven.

Dick leerde in Zaandam bij het doopsgezinde jeugdwerk Hanny Vonk kennen. Ook de Doopsgezinde Jongerenbond speelde een belangrijke rol in hun jeugd. Dick en Hanny trouwden in 1964 en kregen samen een dochter en twee zoons. Hanny en Dick werden beiden op 26 maart 1961 in Zaandam op hun belijdenis gedoopt. Na hun huwelijk gingen ze in Weesp wonen en later in Ouderkerk aan de Amstel, tot Dick gemeentesecretaris in Egmond werd. Toen hij burgemeester van de gemeente Zeevang werd verhuisden ze naar Oosthuizen. Na het pensioen van Dick verhuisden ze terug naar Egmond aan den Hoef, waar ze genoten van de nabijheid van de zee en het wandelen in de duinen. Dick hield van wandelen. Hij heeft negen keer de vierdaagse van Nijmegen gelopen. Ze hadden een huisje op Terschelling waar ze graag verbleven en waar ook de kinderen en kleinkinderen vele vakanties doorbrachten.

Dick en Hanny waren beiden ook actief bij ons in de gemeente. Hanny zat van 2000 tot 2004 in de kerkenraad en samen deden ze de koffiedienst.

Na het overlijden van Hanny op 18 februari 2022 ging ook de gezondheid van Dick achteruit. Hij miste zijn Hanny erg. Begin dit jaar werd hij in het ziekenhuis opgenomen met hartklachten. Daarna kon hij niet meer naar huis. Gelukkig kwam er in zijn geliefde Egmond een plaats voor hem vrij bij de Prins Hendrik Stichting, waar hij verbleef tot zijn overlijden.

Op 24 september werd er op zeer persoonlijke manier, met muziek en vele mooie woorden, afscheid van hem genomen in de Cultuurkoepel in Heiloo, waarna zijn naaste familie hem naar het crematorium begeleidde.

Dick zal als geliefde broer, vader en opa gemist gaan worden. Moge de herinnering aan hem allen die hem dierbaar waren tot zegen zijn.

Louise Pondman

Krachtenveld

Al geruime tijd gaan mijn gedachten uit naar de krachten die ons in deze wereld besturen. Vele landen worden op dit moment geregeerd door mannen die alleen het recht van de sterkste erkennen. Alles en iedereen die niet in hun visie past is verdacht en dient op alle mogelijke en onmogelijke manieren bestreden te worden. Alle (onoplosbare?) problemen worden toegeschreven aan vluchtelingen, andere religieuze en / of politieke overtuigingen. Waarom komen steeds weer deze “sterke” mannen aan het roer?

Bezien we de wereld van vandaag dan zien we dat iemand die zich beroept op het recht de Nobelprijs voor de vrede te verdienen er niet voor terugdeinst om bootjes met vermeende drugskoeriers zonder pardon te beschieten waarna de opvarenden op zee verdrinken. Ook is hij er niet vies van om vermeende “illegalen” op te laten pakken en het land uit te zetten.

In het Midden Oosten wordt het staakt het vuren in Gaza geschonden omdat men er van overtuigd is dat de vijand zich ophoudt onder de weerloze burgers. Op de Westbank gaat het stichten van nederzettingen ongehinderd door.

In Europa woedt al vele jaren een strijd tussen Rusland en Oekraïne. In dit conflict schuiven de grenzen over de steun uit de westerse wereld aan Oekraïne steeds verder op. Oorspronkelijk gestart met humanitaire hulp verschuift de hulp naar steeds zwaardere wapensystemen. De westerse wereld is officieel niet in oorlog, maar de betrokkenheid neigt steeds meer naar een actieve deelname aan de strijd.

Inmiddels is de wereld zo ver gekomen dat defensiebudgetten zo ver vergroot worden dat het lastig wordt deze gelden om te zetten in daadwerkelijke aankopen. Onlangs konden we in het journaal zien dat hoge officieren zich als een kind in een snoepwinkel voelden op een beurs waar de meest moderne wapensystemen werden aangeboden.

Lang geleden heb ik eens een toneelstuk gezien waarin een wapenhandelaar heen en weer trok tussen de strijdende partijen om aan de ene partij een subliem systeem te verkopen. Aan de andere partij werd hierna een systeem aangeboden dat in staat was het sublieme systeem te verslaan. Zijn we nu ook niet in zo'n wedloop terecht gekomen?

Van diverse kanten wordt ons voorgehouden dat we ons moeten voorbereiden op een crisis zoals het betrokken raken bij een gewapend conflict.

In eigen land vinden we partijen die alle problematiek wijten aan de komst van asielzoekers, ongeacht de reden waarom er asiel gevraagd wordt. Vaak komt de kreet “Gelukszoekers” naar voren, zonder dat we ons afvragen waarom dit “Gelukszoekers” zijn.

Ik realiseer hiermee een naargeestig beeld over de wereld om ons heen neer te zetten. Tot slot spreek ik de wens uit dat “De bron zachte kracht” zijn werk mag doen om uit de geweldsspiraal te komen.

Jan Bart

In memoriam Marjan Smit-Vollaard

Op 3 oktober overleed zr. Maartje Annigje (Marjan) Smit-Vollaard. Marjan werd op 18 april 1938 geboren in Hitdorf, waar haar Nederlandse vader werkzaam was in een Duitse vestiging van de Koninklijke Nederlandsche Gist- en Spiritusfabriek (het latere Gist-Brocades).

Als twaalfjarig meisje werd ze, kort na de geboorte van haar broertje, naar een tante in Nederland gestuurd. In Duitsland was ze ‘die Nederlandse’ geweest. In Nederland was ze ineens ‘die Duitse’ (ondanks haar Nederlandse paspoort), wat het leven er voor haar, zo kort na de oorlog, niet gemakkelijker op maakte.

Marjan volgde een coupeuse opleiding en werkte voor verschillende luxe modehuizen. Tijdens een dansavond in Amsterdam ontmoette ze Hans Smit. Het was liefde op het eerste gezicht en er werd al snel getrouwd. Samen kregen ze een dochter en een zoon, vijf kleinkinderen en inmiddels ook een achterkleinkind.

Marjan was handig en sterk en stond altijd voor iedereen klaar. Als er ergens hulp nodig was in de familie dan ging ze erheen, ook al moest ze er de halve wereld voor over reizen. Ze hielp zelfs bij verbouwingen.

Samen met Hans nam ze ook actief deel aan het leven in de gemeente. Ze woonden zelfs een tijd aan de Koningsweg, boven de Hans de Rieszaal. Ze zong in ons koor en was daar penningmeester van. Samen met Hans deed ze de koffiedienst en ze stond altijd klaar om broodjes te smeren voor een gemeentevergadering of om een high tea voor het koor te organiseren. Marjan hield erg van gezelligheid. Marjan was ook leidster van de kinderkerk.

De laatste jaren ging haar gezondheid snel achteruit. Ook haar geheugen liet haar steeds meer in de steek. Op 3 oktober overleed ze in het ziekenhuis in Alkmaar.

Tijdens de afscheidsplechtigheid in het crematorium Alkmaar spraken Hans en haar kinderen en kleinkinderen liefdevolle woorden over haar. Marjan zal zeer gemist gaan worden.

Moge de herinnering aan haar al haar dierbaren tot zegen zijn.

Louise Pondman

Kersttoespraak uit de vijftiger jaren

En toen dan het Licht gekomen was, gekomen was in de donkere wereld, vanuit het Geestelijk Licht, dat voor de aardse mensen niet zomaar waar te nemen is, toen wilden de mensen zelfs het Licht, dat als een klein kind tot hun kwam en opgroeide als een mens en onder hen stond en leed als een mens, niet aanvaarden. Waarom niet? Omdat zij er te gemakzuchtig en te onwetend voor waren.

Zij hadden er wel de kracht toe o ja, maar zij waren zich van hun eigen kracht niet bewust en tot op de dag van vandaag zijn de meeste mensen zich van hun oneindig grote mogelijkheden om tot het Licht te komen niet bewust en blijven zij slapen tot hun dood, denkende dat zij na hun dood zo maar opeens in staat zullen zijn het Grote Geestelijke Licht te aanschouwen. Maar niet allen denken zo. Er waren er in de tijd van Jezus velen, die hun ogen open voelden gaan voor alles wat Hij hun met zoveel liefde vertelde over Zijn vader, die in de hemelen is en het Grote onbegrepen Licht, waaraan wij allen uiteindelijk deel zullen hebben.

En zij voelden een grote innerlijke vrede in zich komen en.....een ongekende kracht, een kracht die bergen kon verzetten, een kracht die hen vervulde met een grote heldhaftigheid en langzamerhand voelden zij zich niet alleen krachtig, maar ook rustig en zeker worden.

De vele woelige vragen, die hen altijd hadden verontrust en opgejaagd, werden minder belangrijk "God wist het en zo Hij het wilde was het goed." Er kwam een grote innerlijke vrede over hen.

Ook in onze dagen zijn er velen, nog meer dan in de dagen van Christus leven, die de innerlijke vrede willen zoeken met heel hun wezen en daardoor deel krijgen aan het Grote Licht.

En telkens als Kerstmis nadert scharen zij zich weer om dat Licht, dat kleine kerstlichtje, dat kleine kerstkindje, dat als een symbool geworden is en waaraan wij toch zo letterlijk ons eigen kleine kaarsje, ons eigen kleine lichtje kunnen ontsteken. Maar dit lichtje mogen wij niet koesterend of bescheiden voor onszelf houden, wij moeten het durven uitdragen opdat een ieder zich kan warmen, maar ook opdat een ieder mens zelf in staat zal zijn op te staan, want het kan niet genoeg gezegd worden. IEDEREEN moet dit ZELF en uit EIGEN krachten doen en alleen dan ontvangt hij Gods kracht.

Laten wij daarom samen opstaan en het volgende lied zingen: Lied 144 1-2-3.

*Uitgesproken door mijn moeder
Klaartje van Leersum*

LIED 144
Siciliaansche volksmelodie.

1. O ver-blij - den-de, o gij wij - den-de,
ze - gen - bren - gen - de Kerst - mis - tijd!
We - reld ver - lo - ren,
Chris - tus ge - bo - ren!
Ju - belt al - len nu, die Christ'-nen zijt!

2. O verblijdende, o gij wijdende,
zegenbrengende Kerstmistijd!
Christus van lijden
komt ons bevrijden.
Jubelt allen nu, die Christ'nen zijt!

3. O verblijdende, o gij wijdende,
zegenbrengende Kerstmistijd!
Hemelsche reien
vroolijk schalmeien.
Jubelt allen nu, die Christ'nen zijt!

Helène Swarth, 1859-1941,
naar Johannes Falk, 1768-1826.

Overzicht activiteiten november, december 2025 en januari, februari 2026.

18-11	10.00	Ontmoetingskring	Mennozaal
24-11	14.00	Commissie OG	Kerkenkamer
25-11	10.30	Oecumenisch Beraad	Kerkenkamer
03-12	09.30	Kerkenraad	Kerkenkamer
09-12	10.30	Stichtingsbestuur	Kerkenkamer
10-12	09:30	Waardse Leeskring	
11-12	19.30	Mennonights	
16-12	10.00	Ontmoetingskring	Mennozaal
07-01	10.00	Liturgiecommissie	Mennozaal
08-01	19.30	Mennonights	
13-01	14.00	Kring Bergen / Schoorl / Heerhugowaard	
14-01	09:30	Waardse Leeskring	
20-01	10.00	Ontmoetingskring	Mennozaal
10-02	14.00	Kring Bergen / Schoorl / Heerhugowaard	
11-02	09:30	Waardse Leeskring	
12-02	19.30	Mennonights	
17-02	10.00	Ontmoetingskring	Mennozaal
18-02	10.00	Wijkcontactpersonen	Mennozaal

Informatie bijeenkomsten kringen, zie hieronder de contactpersonen:

Kring Bergen – Schoorl – Heerhugowaard

informatie en opgave: Klaartje van Leersum, tel. 072 5812361, hartleers@planet.nl

Ontmoetingskring

informatie en opgave: Irene van de Pavert, tel. 06 15071283 irene1851@hotmail.com

Mennonights

informatie en opgave : Louise Pondman , tel 072 – 8887948, louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Waardse Leeskring

Contactpersoon: Hilda Wouwenaar, 072 5126036, wouwenaar1@live.nl

Regiobijeenkomst Dopersduin

informatie en opgave : Louise Pondman , tel 072 – 8887948, louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Inleverdatum copy voor Op Weg 9 februari 2026.

e-mail: jan.en.ria.bart@hetnet.nl

Dank

Hartelijk bedankt voor de bloemenbon ter gelegenheid van ons 40 jarig huwelijk. Ook hartelijk dank voor het bezoek van Hilda Wouwenaar, dat hebben we zeer gewaardeerd.

Terug van vakantie hebben we een mooie bos bloemen gehaald bij de bloemist in de Mare.

Hartelijke groeten van Agnes en Rob van Menen

Dank

Hartelijk dank voor het prachtige boeket dat ik mocht ontvangen. Ik geniet ervan.

Irene van de Pavert

Dank

Van het prachtige herfst boeket dat ik na de dienst mee mocht nemen, heb ik heel lang plezier gehad. Hartelijke dank!

Hermine Koornneef

Dank

Beste Gemeente,
Hartelijk dank voor de prachtige herfstbloemen die Anja en Jan afgelopen zondag bij me kwamen brengen.

Tini Visser

Dank

Hoe kun je iedereen bedanken voor alle belangstelling en ondersteuning gedurende de tijd voor het overlijden van mijn lieve vrouw Marjan. De bloemen van de kansel meerdere malen en beterschapskaarten. Ze heeft het erg gewaardeerd en het heeft haar kracht gegeven. Dankbaar voor het aanwezig zijn van gemeente tijdens haar uitvaart. Dankbaar ook voor de steun en de begeleiding van ds. Louise Pondman. Ik zal nu alleen verder moeten, maar wetend dat er mensen zijn die om mij heen staan geeft kracht.

Hans Smit

de weg

van

...

.

vanuit

het 'niets'

een ingeving

vangen in beelden

daarmee te spelen

tot een lopend verhaal

dat tot de verbeelding spreekt

uitschrijven op een rol perkament

doorgeven van geslacht op geslacht

actualiseren tot op de dag van vandaag

daar lering uittrekken tot doen en niet doen

opdat het goede door mensen manifest wordt

de hemel de donkerte op aarde zal doen oplichten
zodat al wat leeft jubelend tot volle bestemming komt

naar

Kerst

nu

jij

een onstuitbaar verlangen naar advent zicht én licht

Michiel de Jong

Bijdrage Michiel de Jong

Terugblik Gemeentemiddag

Omdat we sinds het begin van dit jaar structureel de Voedselbank Alkmaar ondersteunen vanuit de Diaconie leek het ons een goed idee om iemand daarvan uit te nodigen voor onze Gemeentemiddag op 9 oktober.

Mw. Teresa Hwan, secretaris van deze voedselbank kwam naar de Mennozaal, om ons via een presentatie te laten zien hoe de Voedselbanken in Nederland begonnen zijn, wat ze doen en hoe ze aan de producten komen, die in de pakketten worden gedaan om mensen te helpen.

Ook kwam ter sprake, op welke manieren mensen kunnen worden doorverwezen naar de Voedselbank en dat de hulp in principe tijdelijk is, want de bedoeling is dat mensen na 3 tot 6 maanden hun eigen situatie weer onder controle hebben en zichzelf weer kunnen redden.

Alles gebeurt door vrijwilligers, die zich enkele dagdelen per week beschikbaar stellen. Daarvoor deed ze ook een beroep op ons, maar onze bijdrage zal eerder financieel zijn.

En ook dat is nodig, want supermarkten bv. proberen gerichter in te kopen, zodat er minder voedsel verspild wordt, maar daardoor blijft ook minder beschikbaar voor de Voedselbank.

Al met al een boeiende presentatie, heel jammer dat er maar 9 toehoorders waren. Want mw. Hwan had zeker een groter publiek verdiend.

Toen ze na een dankwoordje + attentie vertrokken was, hebben we nog een beetje zitten brainstormen over de invulling van zo'n Gemeentemiddag. Misschien een ander tijdstip? Bv. van 10 – 12 uur? We horen het graag. Ook kwamen er al een paar suggestie voor ev. onderwerpen en daarvoor mag ook ieder een ons van ideeën voorzien.

Dus denk met ons mee en kom met voorstellen, we laten ons graag verrassen.

*Namens WCP en 'Hans de Ries'
Klaartje, Fred, Hilda*

De Bron van zachte krachten

Tijdens onze redactie vergadering is voor het Kerstnummer bovenstaand thema gekozen. Voor mij zelf de vraag, wat is een zachte kracht eigenlijk. Het is nog al een abstract begrip.

Met behulp van de Google zoekmachine heb ik naar een verduidelijking van wat een "zachte kracht" is gezocht. Wat ik heb gevonden is, dat het gaat om het vermogen om in moeilijke situaties te reageren met geduld en empathie. Je hebt daar innerlijke rust en wijsheid voor nodig. Dat kan voorkomen dat je primair reageert op een gevaarlijke en bedreigende situatie, dus dat je de situatie kunt de-escaleren.

Met deze korte toelichting moet ik een verband zien te leggen met de komende Kerstviering. Met de Kerstviering gaat het om de geboorte van Jezus, en vooral Vrede op aarde. Daarbij is dat gene nodig wat ik hierboven heb vermeld over wat "zachte krachten" moeten zijn.

Inmiddels zijn we weer begonnen met de repetities bij het projectkoor voor de Volkskerstzang, want zingen is bij uitstek een vorm waarbij het gaat om verbinding en het brengen van een gevoel van saamhorigheid. Tijdens de Volkskerstzang in de Grote Kerk op zaterdag 20 december zingt ons koor het in deze tijd toepasselijke lied "Bring us hope, bring us love, bring us peace and joy."

Dat wens ook ik u in de komende tijd toe.

Hans de Jonge

Muzikale lezing. Een jonge ziel: over Meister Eckhart (1260-1328)

Op zaterdagochtend 22 november a.s. organiseert de Remonstrantse Gemeente in Alkmaar een lezing met muziek over de mystieke filosofie van Meister Eckhart, door filosoof Roel Vredenburg. Onder de titel 'Een jonge ziel' houdt hij een meditatieve lezing, met korte teksten van de Meister, omspeeld door muziek op piano en saxofoon.

Eckhart leert ons dat het loslaten van het 'ik' ons veerkrachtig maakt. Je gaat juist niet ten onder als mens, want van binnenuit groeit de kracht om een rijk en vruchtbaar leven te leiden.

Roel Vredenburg is godsdienstfilosoof en kenner van het werk van Meister Eckhart, Hans Boetje en Hans Ferwerda zijn feilloos op elkaar ingespeeld met Tango, Ravel en Bach.

De muzikale lezing vindt plaats in de Remonstrantse Kerk aan het Fnidsen 33-37 in Alkmaar, van 10.30-12.30 uur. Na afloop is er tijd voor koffie en een gesprek met Roel Vredenburg. Kosten: 10,- (pinnen kan). Opgave: remonstrantseschuilkerk@gmail.com of 072-5110868

Pauline van Veen

Gemeentevergadering van 9 november 2025

Na de kerkdienst en het kopje koffie begon de gemeentevergadering. Er waren 24 aanwezigen en 12 volmachten.

Na de opening werd de agenda onveranderd vastgesteld. Notulen werden zonder wijziging goedgekeurd.

Het grootste deel van de vergadering werd uiteraard ingenomen door de op te richten stichting en alle veranderingen daaruit.

Jo gaf een overzicht van de begrootte jaarrekening. Hierin had hij al een splitsing aangegeven tussen de gemeente en de stichting. De begroting werd unaniem goedgekeurd.

Dan de stichting. Zo bleek de stichtingsacte nog niet door de advocaat doorgestuurd te zijn naar de rechtbank. Ruben is er inmiddels al drie keer achteraan gegaan. De financiën worden daadwerkelijk gesplitst als de stichting er is. Er was ook een vraag binnengekomen of de stichting dan ook een ANBI status zou krijgen en of de stichting BTW plichtig zou zijn. Op beide vragen hebben we nog geen antwoord, we gaan het uitzoeken.

Over de levende gemeente. De voorstellen voor het aanpassen van het aangepaste reglement is zijn goedgekeurd, maar wordt op onderdelen nader bekeken. Het reglement kan zal pas in werking treden als de splitsing van stichting en gemeente een feit is en wordt pas definitief goedgekeurd in een extra gemeentevergadering.

Hermine en ik vertelden over de uitnodiging van 5 november om als kerkenraad op Dopersduin na te denken over de toekomst van de gemeenten in de kop van Noord-Holland (Ruben was ziek).

Alle gemeenten hebben nu samen 4 predikanten, waarvan er één al met emeritaat is en één specifiek voor Dopersduin werkt. Onze Louise gaat over een paar jaar met pensioen. Het is dus dringend dat we gaan nadenken over manieren om verder te gaan. Op 20 januari praten we dan verder in Dopersduin samen met kerkenraadsleden uit andere gemeenten in Noord-Holland-Noord.

Voor onze gemeente is het goed om na te denken over de mogelijkheden en onmogelijkheden die er zijn en hoe we daar mee om gaan. Kunnen en willen we verder? Hoe dan? Samen met andere gemeenten of zelfstandig? Met of zonder leraar?

Veel vragen die op ons afkomen, gekristalliseerd in de vraag: 'wat als een kerkenraadslid uitvalt. Wie neemt de taken over?' We hebben vooralsnog geen antwoord.

Tot slot de rondvraag met een paar vragen die beantwoord zijn.

We sloten na een vlotte vergadering even over 1 uur.

Marlot Rappard

Kerst – Hij – peuter Jezus

“Eerste overlevering van geloof”

Op de kleuterschool te St. Nicolaasga hoorde ik, dik 79 jaar geleden, een machtig verhaal. Dat verhaal is me sindsdien bijgebleven. In het verhaal ontmoette ik m'n eerste vriendje. Net als zijn vader, was mijn vader timmerman. Hij en ik waren geen dominees-, maar timmermankind! Een 'leermoment' voor 4 á 5 jarigen. In augustus 2001 heb ik deze 'overlevering van geloof', in een gedicht verwoord.

Mijn eerste vriendje

Ik weet nog van de kleuterschool
leunend tegen het nonnenhuis
wij speelden met blokkendozen
en vrolijke versjes zongen wij.

Ik weet nog van de zwart-gekapte
lang-gerokte met meters kralensnoer
en christuskruis omhangen juf,
die schaterlachen kon en verhalen:

**“Eens was er een timmermanszoon
die stapelend met blokken hout
een igloachtig bouwwerk bouwde
de pret lag op z'n tong en wangen.
Wreed werd dat jongenshandenwerk
omvergeduwd door een jaloerse vrind
terwijl hij van geen kwaad bewust
daarbinnen in zijn spel opging.
In woede was hij niet ontstoken
noch had hij tranen laten lopen
was dadelijk met goede moed
weer aan het bouwen getogen”.**

Ik weet nog dat
die timmermanszoon
mijn eerste vriendje werd.

*Michiel de Jong
Augustus 2001*

Predikant:

Ds. Louise Pondman-de Wilde, tel. 072-8887948
louise.pondman.de.wilde@gmail.com

Kerkenraad:

Voorzitter: Marlot Rappard, tel. 06-19879198
m.rappard@hotmail.com

Penningmeester: Ruben Tijmens

tel. 06-38927889, rj.tijmens@outlook.com

Secretaris: Hermine Koornneef,

tel: 072-5818329, hj.koornneef@gmail.com

Lid: Vacant

Financiële administratie: J. de Vries,

tel. 072 - 5826303, edith.jo@kpnmail.nl
AMRO: NL06 ABNA 0523 3527 00 (DG Alkmaar)

Ledenadministratie: Esther in 't Veld,

tel. 06-41576520, eintveld@hotmail.com

Kopijadres: jan.en.ria.bart@hetnet.nl

Op Weg

Het Bureau van de Doopsgezinde Gemeente Alkmaar
Koningsweg 12, 1811 LM Alkmaar,
tel. 072-512 38 64,
e-mail: info@doopsgezind-alkmaar.nl

Het bureau is geopend op dinsdag en vrijdag van
9.30-12.00 uur voor:

- alle zaken betreffende de gemeente en het gemeenteleven;
- afspraken met de predikant;
- melden van ziekte en/of opname in het ziekenhuis.

Postadres: Koningsweg 14, 1811 LM, Alkmaar

Verhuur gebouwen:

Bezoek ziekenhuizen:

Af te spreken via de Wijkcontactpersoon

Opmaak: Jan Bart

